

Gildehal d.13 NOV.

i Folkedansersalen

på Græstedgård

Kl. 20 00

Vi har inviteret pastor Jacob Ahrenberg, som er fængselspræst i Vridsløselille, til at komme og fortælle lidt om at være straffet her i Danmark. Det bliver helt sikkert en spændende aften. Så vi håber på en stor tilmelding. Og hvis der er nogle fra andre gilder der har lyst til at være med, er i også velkommen den aften.

Der vil blive serveret noget meget lækkert senere på aften af chefkok Heine Pedersen. Prisen bliver derfor kr. 25,00 pr. person.

Tilmelding gruppevis til Rie på tlf. 03 17 72 03 senest mandag d. 3 november. Skynd jer at melde til.

KNU DEN

NOV 1980

SCT. GEORG, GILDET I ØLSTYKKE

NR 33 4 Årgang

Nr 33

FORDOMME ?

Respekt !

Forståelse ?

Hver for sig har vi vores mening om forskellige af livets forhold.

Respekt for andres mening, - er en af de ting vi har lovet at have. Vi har også lovet at vise forståelse og at tilgive.

Vi har lovet meget, også selv om der er noget imellem vi kan have svært ved at holde.

Af og til møder vi i en god diskusion, gildebrødre imellem, helt firkantede meninger. Meninger der kun kan være "sorte" eller "hvide". Det kan være svært at acceptere meninger der ikke kan bøjes, især når det er meninger der ikke giver mulighed for at vise tilgivelse, men holder sig stejlt overfor det der nu engang er sket.

Skal vi altid være stejle og afvisende, overfor fejltrin som i vores øjne er alvorlige, er brud på vores samfundsnormer.

Vi støder især på uforsonlige holdninger, når vi står overfor en person der er straffet. En person der af samfundet anbringes til afsoning af en dom, for en eller anden "forbrydelse", stor eller lille.

Når den tid er gået, som den straffede skal sidde inde i, er straffen så overstået? - -

Nej vi står overfor en temmelig uforsonlig holdning til dette, at én der er straffet, har man ikke den mindste smule tillid til, eller kan ikke møde nogen

SCT. GEORGS GILDERNE I ØLSTYKKE

Ølstykke, 17.10.1980

Hej ledere i DDS, KFUK, KFUM og FDF/FPF.

Så er tiden inde til den årlige lederaften.

Vi glæder os meget til at se jer,

onsdag den 26. november 1980 kl. 20.00

på Ølstykke bibliotek, foredragssalen.

Vi har formået et par af de bærende kræfter fra Ølstykke amatørscene til at komme, for at fortælle os om DRAMIK. Vi skal selvfølgelig også selv deltage.

Vi vil også bruge et kvarters tid, på at drøfte vore arrangementer (datoer, afviklingsmåde) med jer.

På gensyn

Gruppe 1

Iøvrigt mener jeg -

at vi ikke bør lade vore repræsentanter direkte acceptere arbejdsopgaver, som kræver hele gildets indsats.

De bør naturligvis tage imod forespørgsler, bringe dem hjem (til gildet), og der diskutere de konkrete sager.

Det tager selvfølgelig ekstra tid, men - det er vigtigt med så få gildebrødre, at vi behandler den slags henvendelser på en værdig måde.

Med dette mener jeg, at svaret formuleres således, at både tilhængere og modstandere bliver tilfredse og fortsat har lyst til at være i gildet, både efter afgørelsen, men også til den tid, når opgaven skal realiseres.

En af Tordenskjolds soldater

som helst form for tilgivelse.

Den straffede har sjældent en jordisk sjance for at starte på en frisk, og begynde forfra, at få lov til at klare sig fri af en dårlig fortid.

Vi viser alt for ofte en meget stor skepsis, som medfører en noget nær total afvisning over for den der er straffet. Den straffede drives tilbage til det "miljø" hvor lige netop andre af "samme kategori" findes. Og så kører svikmøllen igen, med nye lovovertrædelser, ny anbringelse til afsoning, og vi hører fra alle sider den fortærskede sætning:

Hvå sagde jeg, der kan vi bare se, man kan ikke stole på - - - -o.s.v.

Hvem har begået hvilke fejl, og hvem har størst fejl,

- - - - Det er svært at afgøre noget sådan.

Men netop det at vi på så mange måder står for at være en slags mennesker med en god holdning overfor det samfund vi lever i som gildebrødre, kræver nok at vi skal tænke os særligt godt om, når vi møder problemet, hvordan behandler vi de medmennesker der er blevet straffet for en stor eller lille dumhed. Samfundet, det er lige netop os alle sammen, og skal vi egentlig ikke være ekstra vågne overfor den måde vi behandler disse mennesker på.

Vi er alle medlemmer af det samme samfund.

Lad os mødes den 13/11, og få en god debataften.

Stafetten !

Som aktiv spejderleder og gildebroder er der flere ting der undrer mig, og det er at man kan se hvor glade børn bliver, når man gør noget for dem.

Børn vil meget gerne lære nye ting, være aktive.

De går ikke til møderne bare for at pjatte og pjanke, (det skal der selvfølgelig også være tid til) Nej de vil have noget med hjem, noget de kan arbejde med.

Men nu kommer problemerne, som aktiv leder opdager man, at der faktisk slet ikke er tid til børnene, fordi man skal til ledermøde her, og trivselsmøde der. Divisionsmøder, ledertræf, weekends og gildemøder og jeg ved ikke hvad. Ens arbejde skal jo også passes, og som selvstændig har jeg mere end en 40 timers uge.

Og så er det man spørger sig selv. Hvad var det nu man ville.

Henning P.

Stafetten gives videre til Ole Skibsted.

Hvordan kommer vi der hen, hvor vi ønsker at være?

